

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ-ΠΡΟΣΘΗΚΗ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

με τίτλο : «ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ»

ΘΕΜΑ: Καθιέρωση στην ελληνική ποινική νομοθεσία του εγκλήματος με σεξιστικά χαρακτηριστικά (ιδίως γυναικοκτονία)

A. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Τα περιστατικά έμφυλης βίας στην Ελλάδα έχουν τελευταία λάβει διαστάσεις «επιδημίας», ενώ διεθνώς έχουν, σύμφωνα με τα στοιχεία, λάβει τον χαρακτήρα ανθρωπιστικής κρίσης, καθώς έξι (6) γυναίκες κάθε ώρα παγκοσμίως δολοφονούνται, ενώ κακοποιήσεις, βιασμοί, σωματική και ψυχολογική βία απειλούν συνεχώς και αδιαλείπτως τις γυναίκες. Οι κίνδυνοι ζωής, ασφάλειας και αξιοπρέπειας των γυναικών κινητοποιούν πρωτίστως τις γυναικείες-φεμινιστικές οργανώσεις, όμως υπάρχει πλέον κατεπείγων λόγος να κινητοποιηθεί και η Πολιτεία, για τη λήψη όλων των μέτρων που θα συντείνουν στην αντιμετώπιση του προβλήματος, αξιοποιώντας απαρέγκλιτα τις ρήτρες της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης (που κυρώθηκε από τη χώρα με τον ν. 4531/2018) του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ασφαλώς πρόκειται για το φαινόμενο της **έμφυλης βίας**, για το οποίο τελευταία το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο με τεράστια πλειοψηφία (με 427 υπέρ και 119 κατά) υιοθέτησε έκθεση-πρόταση της Ελληνίδας Ευρωβουλευτήριας του Σύριζα Έλενας Κουντουρά, η οποία θα προωθηθεί προς την Κομισιόν και μεταξύ άλλων περιλαμβάνει:

Η Έκθεση ζητά από τα κράτη-μέλη να δημιουργηθεί ένα ολιστικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση της Έμφυλης Βίας στην ΕΕ.

• Η Κομισιόν να εντάξει την έμφυλη βία στη λίστα εγκλημάτων της ΕΕ – Eurocrimes, και με αυτό ως βάση να προτείνει δεσμευτικά μέτρα και ολιστική

ευρωπαϊκή οδηγία, συμπληρωματικά της εφαρμογής της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης για την πρόληψη της έμφυλης βίας, συμπεριλαμβανομένης της ενδοσυντροφικής και ενδοοικογενειακής.

- **Να εγκριθούν ειδικά μέτρα από τα κράτη- μέλη και την Επιτροπή για την εξάλειψη της βίας στον κυβερνοχώρο**, συμπεριλαμβανομένης της διαδικτυακής παρενόχλησης, του κυβερνοεκφοβισμού και της μισογυνικής ρητορικής μίσους, που πλήττει δυσανάλογα τις γυναίκες και τα παιδιά.
- **Να εξασφαλιστεί η βέλτιστη δυνατή πρόσβαση των θυμάτων σε δομές και υπηρεσίες στήριξης**, με αύξηση των δομών και των μέτρων υποστήριξης, και με χρηματοδότηση για το σκοπό αυτό από κρατικούς και κοινοτικούς πόρους.
- **Εξειδικευμένη εκπαίδευση των αρχών που διαχειρίζονται περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας**: Πρέπει να προβλεφθεί η υποχρεωτική εκπαίδευση και κατάρτιση του δικαστικού, αστυνομικού και ιατροδικαστικού προσωπικού για όλες τις μορφές της βίας και τους μηχανισμούς της, την εκτίμηση κινδύνου και αξιολόγηση κάθε περίπτωσης, τον εντοπισμό σημαδιών κακοποίησης, αλλά και την καλύτερη επικοινωνία με τα θύματα και παροχή υποστήριξης.
- **Αντιμετώπιση της οικονομικής βίας εναντίον των γυναικών**: Η οικονομική ενδυνάμωση και αυτονομία είναι προϋπόθεση για να ξεφύγει το θύμα από μία κακοποιητική σχέση. Πρέπει να εξασφαλιστεί η πρόσβαση των θυμάτων σε στέγαση και βασικές δημόσιες υπηρεσίες, η επαγγελματική ψυχολογική υποστήριξη τους, η εξασφάλιση εισοδήματος, και να λαμβάνονται πιο άμεσα αποφάσεις όπως πχ. το επίδομα του παιδιού.
- **Ειδικά Προγράμματα Αποτροπής της Βίας**: Ζητείται πρόβλεψη και εφαρμογή προγραμμάτων εκπαίδευσης και αποκατάστασης για τους θύτες με στόχο την αλλαγή μοτίβων βίαιων συμπεριφορών.
- **Μηχανισμός Πρόληψης σε περιόδους κρίσης**: Όπως έδειξε και η πανδημία, χρειάζεται ένας μηχανισμός σε ετοιμότητα, που να μπορεί να εξασφαλίζει μεταξύ άλλων ένα ασφαλές και ευέλικτο σύστημα προειδοποίησης έκτακτης ανάγκης και γραμμές βοήθειας, την ένταξη των θυμάτων σε βασικές υπηρεσίες προστασίας και την πρόσβαση τους σε ασφαλή διαμονή και σε υπηρεσίες υγείας στα κράτη-μέλη.
- **Σύστημα Συλλογής Στοιχείων για την Εξάλειψη της Βίας**: Ζητείται να δημιουργηθεί από την Κομισιόν και τα κράτη-μέλη ένας μόνιμος μηχανισμός παροχής εναρμονισμένων, αξιόπιστων και συγκρίσιμων στοιχείων που θα χρησιμοποιηθούν για τη διαμόρφωση κατάλληλων πολιτικών πρόληψης

Εξάλλου, ο όρος «**Γυναικοκτονία**» αναφέρεται για πρώτη φορά στη Βρετανική νομική ορολογία το 1801 και περιλαμβάνεται στο νομικό περιοδικό Wharton, ενώ στη σύγχρονη εποχή εισάγεται και ορίζεται επίσημα το 1976 από την εγκληματολόγο Νταϊάνα Ράσελ σαν «*δολοφονία γυναικών από πρόθεση επειδή είναι γυναίκες*», και υιοθετήθηκε από την επιστήμη της Εγκληματολογίας μετά το 1992, χάρη στο σύγγραμμά της: «*Femicide the politics of woman killing*», που επιμελήθηκε η ίδια μαζί με τον διάσημο Αμερικανό ακαδημαϊκό Τζιλ Ράντφορντ.

Η συζήτηση για τη «Γυναικοκτονία» έχει προ πολλού ανοίξει στη Λατινική Αμερική, όπου καταγράφονται τα υψηλότερα ποσοστά δολοφονιών και κακοποίησης γυναικών, αφού σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία **«μία γυναίκα δολοφονείται κάθε δύο ώρες!!!»**.

Η Γυναικοκτονία δεν ταυτίζεται με την ανθρωποκτονία του άρθρου 299 του ποινικού κώδικα, αφού συνίσταται σε κάτι επιπλέον, που πρέπει με την εισαγωγή συναφούς διάταξης να αποκαλυφθεί και να οδηγήσει σε επιβάρυνση της ποινής. Για τον σκοπό αυτόν απαιτείται νέα εγκληματολογική κατηγορία και διάταξη στον ποινικό κώδικα. Ειδικότερα, στην περίπτωση της Γυναικοκτονίας συναιρούνται δύο άκρα: 1. η ακραία εγκληματική συμπεριφορά με την βίαιη αφαίρεση της ζωής ενός ανθρώπου, και 2. η ακραία θανατογόνος μορφή εκείνης της βίας που ονομάζεται **έμφυλη ή σεξιστική βία. Δηλαδή πρόκειται για το γεγονός της δολοφονίας γυναικών εξαιτίας του φύλου τους, εξαιτίας του ότι είναι γυναίκες.** Σε κάθε περίπτωση βρισκόμαστε μπροστά σε μία διττή ταυτότητα βίας, μία βία πληθυντικού αριθμού.

Το φαινόμενο έχει λάβει εκρηκτικές διαστάσεις και στη χώρα μας (έχουμε ήδη 13 γυναικοκτονίες από την αρχή του έτους) και σε όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρώπης, και κυρίως σε χώρες με πλουσιότατη νομική και πολιτιστική παράδοση της ισότητας των φύλων, όπως π.χ. συμβαίνει τον καιρό αυτόν στη Σουηδία, χώρα-υπόδειγμα για τη νομική κατοχύρωση της ισότητας των φύλων σε όλες της εκφάνσεις της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής ζωής. Στη Σουηδία τώρα έχουν γίνει έξι γυναικοκτονίες σε διάστημα πέντε εβδομάδων, το έτος 2019 είχε 14.261 επιθέσεις κατά γυναικών από άνδρες με τους οποίους διατηρούσαν σχέση, ενώ το 2020 ο αριθμός εκτινάχθηκε στις 16461 επιθέσεις, δηλαδή σε ένα χρόνο είχαμε αύξηση 15,40%. Τα ίδια περίπου συμβαίνουν και στις χώρες της Γαλλίας (σε ένα χρόνο 146 γυναικοκτονίες με αύξηση 20%), της Ιταλίας η οποία με νόμο (ν. 119/2013) αναγνώρισε νομικά τη γυναικοκτονία μόνο το 2019 είχε 155 γυναικοκτονίες, της Ισπανίας (η πρώτη χώρα η οποία από το 2004 με νόμο κατέστησε το φύλο του θύματος σε φόνο επιβαρυντικό στοιχείο για τον δράστη) την περίοδο 2003-2019 είχε 1100 γυναικοκτονίες, στο Ηνωμένο Βασίλειο από το 2018 και κάθε χρόνο δολοφονείται μία γυναίκα κάθε 3 μέρες. Τέλος ο ΟΗΕ σε έρευνά του το 2017 αναφέρει ότι 87.000 γυναίκες δολοφονήθηκαν εκ προθέσεως, δηλαδή 137 γυναίκες κάθε μέρα το χρόνο αυτόν, ενώ στο 58% από αυτόν τον σοκαριστικό αριθμό δολοφονούνταν οι γυναίκες από σύζυγο, σύντροφο ή μέλος της οικογένειάς τους!!!

Επομένως υπάρχει αποχρών λόγος για ανάληψη πρωτοβουλιών για τη θέσπιση μιας νέας διάταξης, για τη Γυναικοκτονία, διότι η διάταξη του **άρθρου 299 ΠΚ** δεν καλύπτει από μόνη της με επάρκεια το κοινωνικά επιτακτικό αίτημα θέσπισης ποινής, που θα αφορά την αφαίρεση ζωής λόγω τέτοιων σεξιστικών κινήτρων και χαρακτηριστικών. Τονίζεται ιδιαίτερα ότι η Γυναικοκτονία είναι αφαίρεση της ζωής λόγω του φύλου της γυναίκας, με δράστες, σχεδόν σε όλες

τις περιπτώσεις, κακοποιητικούς συζύγους, συντρόφους και συγγενείς που ασκούν για χρόνια βία στα θύματα. Στο παρελθόν συγκαλύπτονταν πίσω από τα λεγόμενα «**εγκλήματα τιμής**», ενώ στην πρόσφατη ιστορία από τον όρο «**εγκλήματα πάθους**». Στην ουσία πρόκειται για εγκλήματα που διαπράττονται στο πλαίσιο βαθιά εμπεδωμένων πατριαρχικών σχέσεων εξουσίας και ανδροκρατικών αντιλήψεων, σύμφωνα με τις οποίες οι γυναίκες ως υποτελείς ανδρών παραμένουν έκθετες στον «**σωφρονισμό**» και την «**τιμωρία**», μέσω της άσκησης ελέγχου και κάθε μορφής έμφυλης βίας. Εν κατακλείδι ο «**Γυναικοκτόνος**» δεν είναι οποιοσδήποτε δολοφόνος. Είναι ακραία μορφή ηγεμονικής/τοξικής αρρενωπότητας, ο δολοφόνος που κινητοποιείται από την εξουσιαστική του θέση στο πατριαρχικό του πλαίσιο, ο κοινωνικοποιημένος ως ιδιοκτήτης των θηλυκών ανθρώπων (θεωρία του ιδιοκτήτη θηλυκού) που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση στην όποιας μορφής κυριαρχία του.

Λαμβάνοντας υπόψη το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, το Διεθνές Σύμφωνο για τα οικονομικά, κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα των Ηνωμένων Εθνών, τη Σύμβαση για την Εξάλειψη όλων των Μορφών Διακρίσεων κατά των Γυναικών(CEDAW)των Ηνωμένων Εθνών, τη Γενική Σύσταση Αριθμ. 19 της Επιτροπής CEDAW για τη βία κατά των Γυναικών, τη Διακήρυξη του Πεκίνου και τη Πλατφόρμα Δράσης που εγκρίθηκε στο Πεκίνο στις 15 Σεπτεμβρίου 1995 από την Τέταρτη Παγκόσμια Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τη Γυναίκα(Δράστη για τη Ισότητα, την Ανάπτυξη και Ειρήνη), τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού, μαζί με το σύνολο των Προαιρετικών τους Πρωτοκόλλων που κυρώθηκαν, καλούν τα συμβαλλόμενα μέρη να υιοθετήσουν ολοκληρωμένες θεσμικές αλλαγές για την εξάλειψη εκείνων των εμποδίων που αποστερούν τις γυναίκες και τα κορίτσια από την πλήρη απόλαυση των δικαιωμάτων τους. Είναι, μάλιστα, πρόσφατο το παράδειγμα της Κύπρου, όπου έχει κατατεθεί στη Βουλή σχέδιο νόμου για νομική-ποινική κατοχύρωση του κακούργηματος της Γυναικοκτονίας.

Για όλους αυτούς τους λόγους κρίνεται επιβεβλημένο και σκόπιμο να θεσπιστεί διάταξη για την αντιμετώπιση του εγκληματολογικού, ποινικού και ανθρωπολογικού φαινομένου της «**Γυναικοκτονίας**» (**Femicide**), από άνδρες σε βάρος των γυναικών εξαιτίας του φύλου τους.

Ήδη υπό την ισχύ του νέου Ποινικού Κώδικα η τέλεση της πράξης που γίνεται με επιλογή του θύματος λόγω των χαρακτηριστικών του φύλου του, συνεπώς και της γυναίκας, έχει ως συνέπεια τη διαμόρφωση διακεκριμένης περίπτωσης του τελούμενου εγκλήματος, με πρακτική συνέπεια την επαύξηση του ελάχιστου ορίου του απειλούμενου πλαισίου ποινής (άρθρο 82^A παρ. 1 ν.ΠΚ). Για λόγους συνάφειας, προς την προηγούμενη πρόβλεψη, επιλέγεται

ειδικά για την πράξη της γυναικοκτονίας, η ρητή καθιέρωσή της, για πρώτη φορά σε ελληνικό νομικό κείμενο, ως επιβαρυντικής περίπτωσης στην παρ. 2 του άρθρου 82^Α του ν.ΠΚ. Κάτι που θα έχει ως πρακτικό αποτέλεσμα, επιπροσθέτως σε όσα προβλέπονται στην παρ. 1 του ίδιου άρθρου, την επιβολή ποινής τοποθετούμενης προς το ανώτατο όριο του εκάστοτε απειλουμένου πλαισίου ποινής.

Η κρίση για την ύπαρξη γυναικοκτονίας ανήκει στον δικαστή και γίνεται δυνάμει της γενικής προϋπόθεσης της τέλεσης της πράξης εξαιτίας του φύλου της παθούσας. Όμως, με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται και ενδεικτικό κριτήριο εξειδίκευσης αυτής της περίπτωσης, που στηρίζεται στη διεθνή βιβλιογραφία και σε ανάλογες διατάξεις που έχουν θεσπιστεί σε ξένες έννομες τάξεις (βλ. σχετ. Expert Group on gender-related killing of women and girls, Criminalization of gender-related killing of women and girls, UNODC, 2014, σε https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/IEGM_GRK_BKK/UNODC.CCPCJ.EG.8.2014.CRP.3.pdf). Εξ αυτών προκύπτει ότι ενδεικτικά μπορούν να αξιολογηθούν, ως εκδηλώσεις των σεξιστικών αντιλήψεων υπεροχής, περιστάσεις τέλεσης της γυναικοκτονίας, όπως: **α)** η θανάτωση περισσότερων γυναικών, **β)** οι πράξεις βίας ή απειλής ή εσκεμμένης πρόκλησης έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης ή ψυχικού πόνου που τελούνται με τρόπο που προκαλεί προσβολές της αξιοπρέπειάς της ως γυναίκας ή με σκοπό να καμφθεί η βούλησή της ή να ματαιωθούν επιλογές της, **γ)** η τέλεση της πράξης από νυν ή τέως σύζυγο, από πρόσωπο με το οποίο διατηρεί ή διατηρούσε σύμφωνο συμβίωσης ή από νυν ή τέως ερωτικό σύντροφο ή η τέλεσή της ενώπιον των οικείων του θύματος ή των τέκνων της με τον δράστη, **δ)** η επίκληση λόγων τιμής, υπεροχής, εκδίκησης, θρησκευτικών πεποιθήσεων ή άλλων πρακτικών που εκδηλώνουν απαξίωση της υγείας, ιδίως του σώματός της, της ζωής της και της ελευθερίας της ως γυναίκας, **ε)** η επίμονη καταδίωξη και παρακολούθηση του θύματος ή η επίμονη επιδίωξη επανασύνδεσής του από τέως σύζυγο ή πρόσωπο με το οποίο διατηρούσε σύμφωνο συμβίωσης ή από τέως ερωτικό σύντροφο, **στ)** η τέλεση γενετήσιας πράξης ως τιμωρίας προκειμένου η παθούσα να εξαναγκαστεί σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή που αφορά τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή την ταυτότητα ή τα χαρακτηριστικά του φύλου της, **ζ)** η εμπορία ανθρώπων, **η)** η ύπαρξη σχέσης εξάρτησης, εμπιστοσύνης, επιρροής ή η ύπαρξη οποιουδήποτε λόγου εξαιτίας του οποίου το θύμα δεν μπορούσε να υπερασπίσει τον εαυτό του εξαιτίας των οποίων ο δράστης μπόρεσε να του επιβληθεί, **θ)** η επιβολή γενετήσιας πράξης, **ι)** η παράνομη κατακράτηση ή ο έλεγχος των επικοινωνιών, των μετακινήσεων και των συναλλαγών του θύματος, **ια)** η τέλεση της πράξης από υπάλληλο κατά τη σύλληψη ή την κράτηση της για την έκτιση ποινής ή για την εκτέλεση πράξεων δικονομικού καταναγκασμού. Το προτεινόμενο στην παρ. 2 κριτήριο εξειδίκευσης του ορισμού πυρήνα της γυναικοκτονίας φαίνεται να ικανοποιεί την ανάγκη ένταξης

σε αυτόν όλων των προαναφερόμενων περιστατικών. Σε κάθε περίπτωση, ο δικαστής διατηρεί τη δυνατότητα που του δίνεται με την πρόβλεψη της παρ. 1 να υπαγάγει τυχόν περιπτώσεις με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά στην επιβαρυντική περίπτωση.

Τέλος, με την παρ. 3 επαναλαμβάνεται ο γενικής ισχύος κανόνας συνταγματικής επιταγής («αρχή αναλογικότητας», άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ΄ Συντ.) της απαγόρευσης διπλής αξιολόγησης των ίδιων στοιχείων. Όμως, ακόμη και όταν αυτά επαρκούν για την τιμώρηση του δράστη δυνάμει άλλων διατάξεων -που επίσης προστατεύουν άλλα έννομα αγαθά της γυναίκας- ο δικαστής επιτάσσεται να κάνει υποχρεωτικά μνεία στην αιτιολογία της απόφασης για τον χαρακτήρα του εγκλήματος ως γυναικοκτονίας -όπως σε αυτή την περίπτωση συνάγεται από την αλληλοσυσχέτιση της πράξης αυτής με την πράξη για την οποία έχει καταδικασθεί ο δράστης και φέρει τα αντίστοιχα χαρακτηριστικά- προκειμένου να αναδειχθεί το φαινόμενο και να μπορέσουν τα σχετικά δεδομένα να αξιοποιηθούν κατά τη διαμόρφωση ειδικής αντεγκληματικής πολιτικής σε σχέση με αυτό.

B. ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ-ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Άρθρο

Το άρθρο 82^A του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 82^A. -- Έγκλημα με ρατσιστικά και σεξιστικά χαρακτηριστικά».

1. Εάν έχει τελεστεί έγκλημα κατά παθόντος, η επιλογή του οποίου έγινε λόγω των χαρακτηριστικών φυλής, χρώματος, εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, γενεαλογικών καταβολών, θρησκείας, αναπηρίας, γενετήσιου προσανατολισμού, ταυτότητας ή χαρακτηριστικών φύλου, το πλαίσιο ποινής διαμορφώνεται ως εξής:

α) Στην περίπτωση πλημμελήματος, που τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος, το ελάχιστο όριο της ποινής αυξάνεται κατά έξι μήνες. Στις λοιπές περιπτώσεις πλημμελημάτων, το ελάχιστο όριο αυτής αυξάνεται κατά ένα έτος.

β) Στην περίπτωση κακουργήματος το ελάχιστο όριο ποινής αυξάνεται κατά δύο έτη.

2. Στο έγκλημα του άρθρου 299, όταν στρέφεται κατά ανήλικης ή ενήλικης γυναίκας, συνιστά επιβαρυντική περίπτωση η τέλεση του λόγω του φύλου της (γυναικοκτονία).

Η κρίση για τον χαρακτήρα του εγκλήματος ως γυναικοκτονίας, μπορεί να στηρίζεται στο ότι η πράξη, όπως προκύπτει από τις περιστάσεις πριν από την τέλεση ή κατά την τέλεσή της, περιλάμβανε σωματική βία ή απειλή σωματικής βίας ή παράνομη πράξη που προσέβαλε σοβαρά την αξιοπρέπεια της παθούσας ή πρόκληση τρόμου ή παρακολούθηση ή καταδίωξη ή παράνομη κατακράτηση με σκοπό τη ματαίωση επιλογών της ή τον εξαναγκασμό της σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή πράξης, που σύμφωνα με τις αντιλήψεις του δράστη όφειλε ως γυναίκα απέναντι στον ίδιο, στους οικείους του ή στο κοινωνικό σύνολο.

Ο χαρακτήρας του εγκλήματος του άρθρου 299 ως γυναικοκτονίας μνημονεύεται ρητά στην αιτιολογία της απόφασης, ακόμη και όταν ο δράστης τιμωρείται για τις περιστάσεις του προηγούμενου εδαφίου δυνάμει άλλης ποινικής διάταξης.

Αθήνα 9 Νοεμβρίου 2021

Οι προτείνοντες Βουλευτές

Λάμπας Σπυρίδων

Ξανθόπουλος Θεόφιλος

Αγαθοπούλου Ειρήνη